

Adatszerkezetek

Tömb

- Ugyanolyan típusú elemeket tárol
- A mérete előre definiált kell legyen és nem lehet megváltoztatni futás során
- Legyen n a tömb mérete. Ekkor:
 - **Elérési idő:** $O(1)$, mert az elemek egymás után folyamatosan tárolódnak a memóriában
 - **Beszúrás:** $O(n)$ legrosszabb esetben, ha a tömb elejére akarunk beszúrni és minden eddigi elemet arrébb kell rakni.
 - **Törlés:** $O(n)$ legrosszabb esetben, ha a tömb elejéről törölünk és minden további elemet egyel előrébb kell rakni
 - **Keresés:** $O(\log n)$, ha rendezett a tömb (bináris keresés) és $O(n)$, ha nem (szekvenciális keresés)

Láncolt listák

- Minden elem egy adatból és egy (vagy több) mutatóból áll
- A mérete futás során módosítható
- Típusai:
 1. Egyirányú lista: minden elem egy adatot és egy rákövetkező elemre mutató pointert/referenciát tárol. Az utolsó elem pedig egy NULL-ra mutat. Például:
 $1 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow 4 \rightarrow NULL$
 2. Kétirányú lista: minden elem két pointert/referenciát tárol az adat mellett. Egyet a rákövetkező elemre, egy másikat a megelőzőre.
Előnye, hogy mindkét irányban bejárható és törlésnél nem kell tudnunk a megelőző csúcs címét.
Az első és utolsó eleme is NULL. Például: $NULL \leftarrow 1 \leftrightarrow 2 \leftrightarrow 3 \rightarrow NULL$
 3. Körben láncolt lista: az összes elem egy körbe van kötve. Nincs NULL elem a „végén”, az utolsó csúcs rákövetkező pointerre az első elemre mutat. Lehet egyirányú és kétirányú láncolt is.
Előnye, hogy bármelyik elemet kijelölhetjük kezdő elemnek.
- Legyen n a lista hossza. Ekkor:
 - **Elérési idő:** $O(n)$, mert a lista elejétől végig kell keresni
 - **Beszúrás:** $O(1)$, ha már azon a pozíción vagyunk, ami után be akarunk szúrni

- **Törlés:** $O(1)$, ha már a törölt elem pozícióján vagyunk és tudjuk a törölni kívánt csúcs megelőzőjének a címét (vagy ha a megelőző elemünk vagyunk)
- **Keresés:** $O(n)$

Verem

- A verem egy LIFO (last in, first out) adatszerkezet
- Két műveletet támogat:
 - push: egy elemet hozzáadunk az eddigiekhez úgy, hogy a verem tetejére tesszük
 - pop: az utoljára beszúrt elemet veszi ki a veremből (a tetejéről)
- Legyen n a verem mérete. Ekkor:
 - **Elérési idő:** $O(1)$, de csak a verem tetején lévő elemet tudjuk elérni
 - **Beszúrás:** $O(1)$, mert mindig a tetejére pakolunk
 - **Törlés:** $O(1)$, de csak a tetején lévő elemet tudjuk törölni

Sor

- A sor egy FIFO (first in, first out) adatszerkezet
- Két műveletet támogat:
 - enqueue: egy új elemet adunk hozzá úgy, hogy a sor végére szúrjuk be
 - dequeue: az első elemet töröljük a sorból
- Legyen n a sor mérete. Ekkor:
 - **Elérési idő:** $O(n)$ legrosszabb esetben
 - **Beszúrás:** $O(1)$
 - **Törlés:** $O(1)$

Prioritási Sor

- Absztrakt adatszerkezet, melyben az elemeket prioritásuk szerint tároljuk
- Három műveletet támogat:
 - insert: beszúr egy elemet
 - pop: kivesszi a legkisebb prioritású elemet
 - min: a legkisebb prioritású elemet adja vissza (pl. int-ek esetén minimumot)
- Legyen n a PriSor mérete. Egy standard implementációban:
 - **Min:** $O(1)$
 - **Beszúrás:** $O(\log n)$
 - **Törlés:** $O(\log n)$

1. Feladat Adott a 3, 6, 10, 8, 1, 9, 7 számsorozat, melyeket ebben a sorrendben tárolunk el. Adjuk meg milyen sorrendben vehetjük ki az elemeket verem, sor és prioritási sor adatszerkezet esetén!

Megoldás

Verem: Mivel egy **LIFO** adatszerkezeetről van szó, így a legkésőbb berakott elem kerül ki legelőször. A sorrend tehát megfordul: 7, 9, 1, 8, 10, 6, 3

Sor: ez egy **FIFO** adatszerkezet, tehát az jön ki először, amit legelőször tettünk be. A sorrend megmarad: 3, 6, 10, 8, 1, 9, 7

Prioritási sor: az elemek **rendezésre** kerülnek az adatszerkezetben, tehát a sorrend: 1, 3, 6, 7, 8, 9, 10

2. Feladat Szimuláljunk veremmel sort!

Megoldás

A sor egy FIFO adatszerkezet, ami azt jelenti, hogy az elem, amit elsőnek adtunk hozzá, elsőnek is kell kikerülni.

Két műveletet kell támogatnunk:

- **enqueue:** a sorba művelethez elég **egyetlen verem**, amibe push művelettel eltároljuk az elemeket
- **dequeue:** az első elemet csak úgy tudjuk kiszedni a veremből, ha **mindenkit kipakolunk** pop művelettel. Mivel csak vermet használhatunk, így ehhez egy **második veremre** is szükség lesz, amibe át fogjuk rakni a kiszedett elemeket.

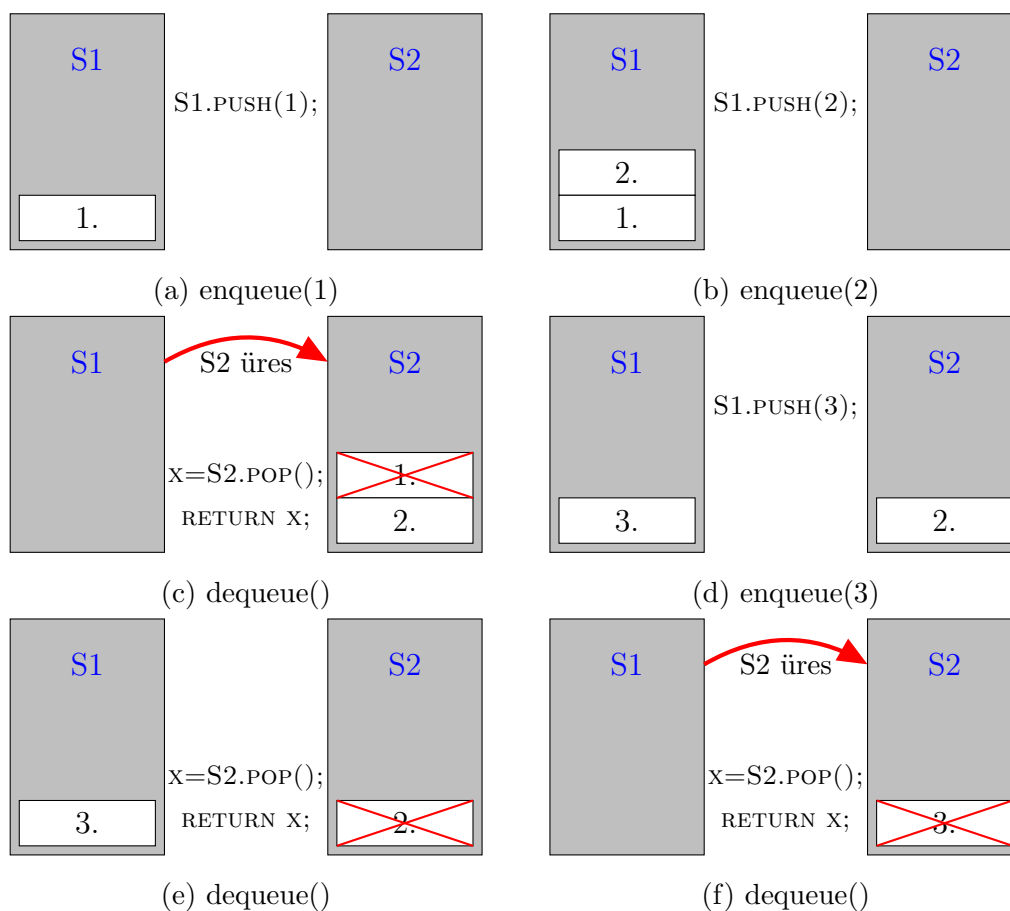
Adat hozzáadása a sorhoz:

Mivel a sorunk vége az első veremben, a sorunk eleje pedig a második veremben megfordított sorrendben van tárolva, egyszerűen az első veremhez push művelettel hozzáadjuk az elemet.

Adat eltávolítása a sorból:

Amikor a sorból kiveszünk egy elemet, az azt jelenti, hogy a legelső elemet kell kivennünk, ami bekerült a sorba. De ha egyszerűen csak az első veremből (S1) pop-pal veszünk ki elemet, az a legutoljára belerakottat adja vissza.

1. Ha a második verem (S2) üres, pakoljuk át bele az összes elemet az elsőből.
2. Vegyük ki S2 tetejéről az első elemet (mivel S2-ben épp a fordított sorrend van, így az épp az első elem lesz). Ha S2 üres, dobjunk hibát.

1. Ábra.: Példa az adatszerkezet működésére.

3. Feladat Adjunk meg egy olyan verem adatszerkezetet, amely támogatja a push és pop művelet mellett a minimum lekérdezését is $O(1)$ időben és plusz $O(n)$ tárban.

Megoldás

Minden rész veremre el kell tároljuk a minimumot, nem csak az aktuális teljes veremre, így a „jegyezzük meg az aktuális minimumot” nem jó taktika.

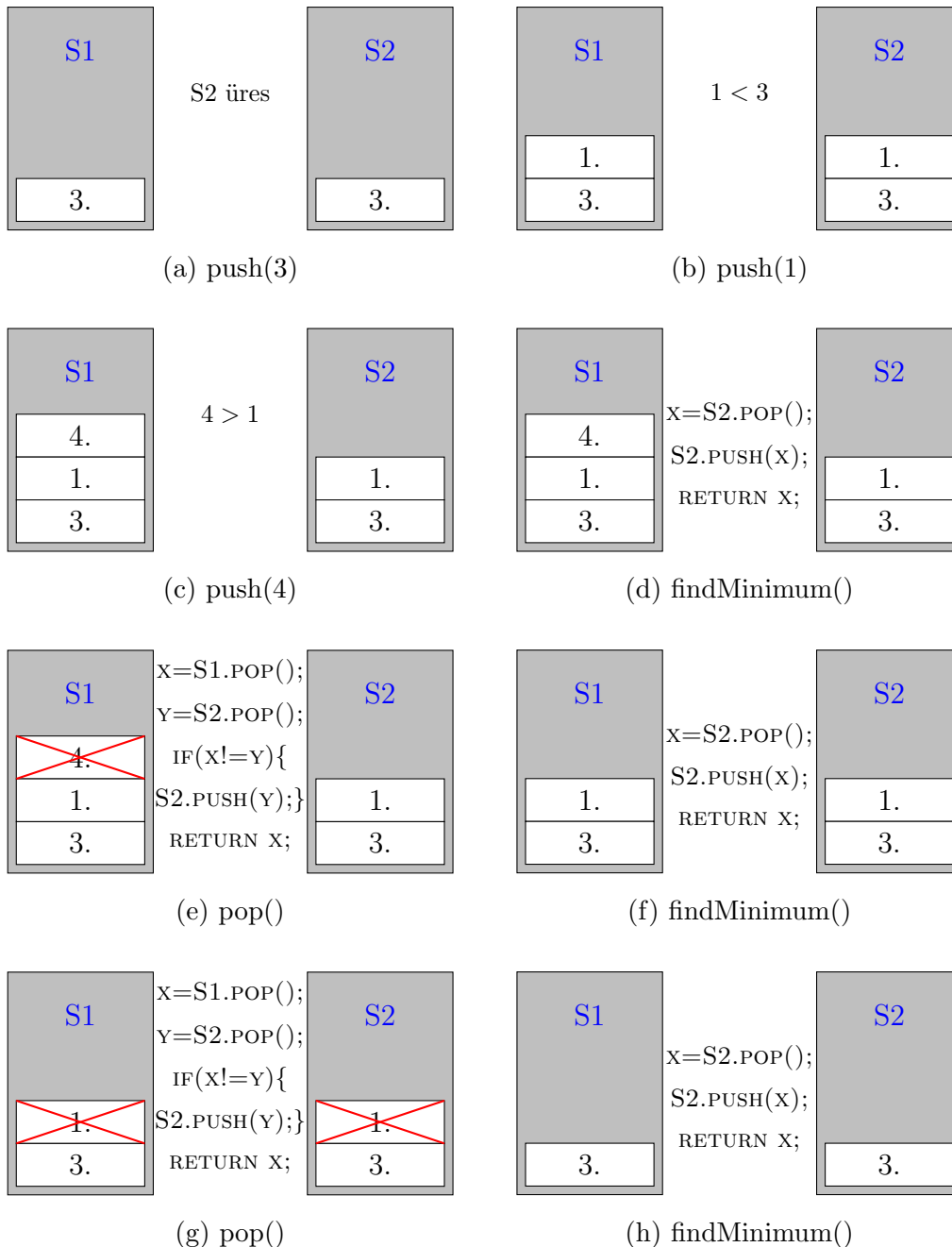
Használjunk két vermet. Az egyikben tároljuk ténylegesen az összes elemet (S1). A másik veremben csak a részveremek minimumát tároljuk (S2).

A műveletek:

- **Push:** rakjuk be az elemet az első verembe. Ha a második verem üres, rakjuk be oda is. Ha S2 nem üres, nézzük meg, hogy **kisebb vagy egyenlő**-e, mint a tetején lévő elem. Ha igen, adjuk hozzá ahhoz is.
- **Pop:** Vegyünk ki egy elemet az első veremből. Ha ez az elem ugyanaz, mint a minimumokat tároló verem tetején lévő elem, vegyük ki azt is.

- **FindMinimum:** egyszerűen adjuk vissza azt az elemet, amelyik a minimumokat tároló verem tetején van (de onnan ne szedjük ki).

Így minden műveletet $O(1)$ időben tudunk megvalósítani, és maximum még egyszer annyi tárat használunk, mint amekkora a teljes verem.

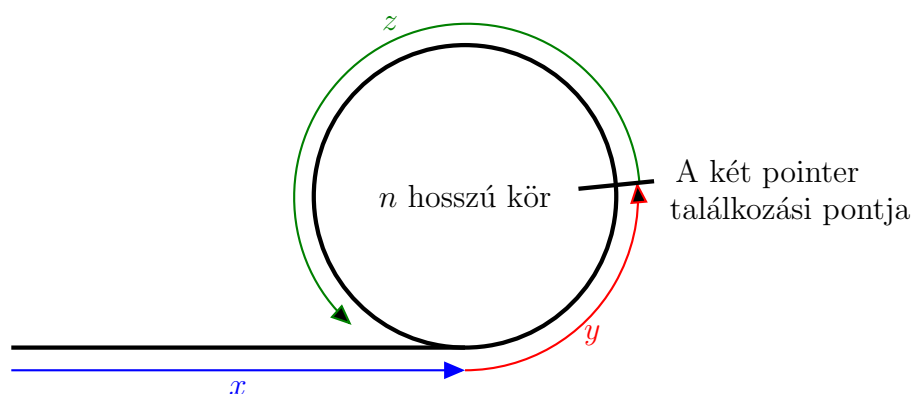
2. Ábra.: Példa az adatszerkezet működésére.

4. Feladat Hogyan tudjuk egy egyszerűen láncolt listában ellenőrizni, hogy van-e benne kör $O(n)$ időben és konstans tárban?

Megoldás

A **konstans tár** azt jelenti, hogy nem tárolhatjuk el az elemeket máshol és nézhetjük meg, hogy már megtaláltuk-e, tehát **csak pointereket** tárolhatunk, amiket végigfuttathatunk a listán. Ebből **egy nem lesz elég**, mert hiába megyünk végig a listán, nem tudjuk eltárolni az addig látott elemeket.

Két pointer: mindkettőt a lista elejéről indítjuk. Az egyikkel minden iterációban **egy**et lépünk, a másikkal **kettő**t (vagy bármilyen más eltérő kombinációban). Ha a két pointer értéke bármelyik iterációban megegyezik (**ugyanazon az elemen állnak**), akkor van kör a láncolt listában (mert akkor a „gyorsabb” pointer „utolérte” a lassabbat, ami csak akkor lehet, ha egy körben vannak), ha pedig bármelyik mutató a lista végére ér, nincs benne kör (mivel egyszerűen láncolt, ha elérünk a végét jelző NULL elemig, az csak úgy lehet, hogy végig egyenesen haladtunk).

3. Ábra.: Ha van a listában kör, annak valamely pontján találkozni fognak a pointerek. Itt például míg a lassabb pointer az $x + y$ távot teszi meg, addig a gyorsabb az $x + y + z + y$ -t.

Érdekesség: ha tudni akarsz, hogyan lehet a minimum műveletet támogató vermet megvalósítani konstans tárral, kattints a nyuszira:

